

Svar innvendinger

Svar på ekstrem kortform på: Ondskap, Treenighet, Religioner

Asbjørn E. Lund

Hvorfor er det så mye vondt i verden?

Forutsetning: Gud er god, utenom Ham er ingen gode.

Uten Gud finnes ikke noe allmenngyldig godt, uten noe godt gir det heller ikke mening å snakke om noe ondt. Det onde motbeviser ikke Gud, viser bare at det finnes en ond makt i tilværelsen.

Det å erkjenne noe som ondt, viser samtidig til noe godt, og tjener dermed heller som indikasjon på at det finnes en god makt, Gud. Vi kunne ikke sagt at noe er ondt, om vi ikke visste hva godt er, som en mal i forhold til det som er ondt. Om alt var materie, ville det være meningsløst å snakke om noe som godt, da ville det vært minst '50 shades of grey'.

Problemstillinger fremstilles gjerne noe slikt som: Om Gud er kjærlig og allmektig, kan han ikke da tilintetgjøre det onde, slik at det gode seirer fullt ut?

Til dette er flg. å si:

I. Om Gud gjorde slutt på det onde, ville ikke noe menneske eksistere. For i forhold til Ham, er vi alle onde (Rom3v12). Lignelse: Ugress sammenfiltret med hvete (Mt.13v29).

II. Gud kan og vil tilintetgjøre det onde, men han utsetter det med hensikt. Han vil at flest flest mulig skal bli frelst (2Pet3v9).

III. En ond åndsmakt har gjerne på forhånd hatt et fall, i likhet med mennesket (Luk10v18). Om ikke noe metafysisk finnes, slik materialister tror, ville alt det onde i verden skyldes mennesket.

Bibelsk bakgrunn: Gud skapte mennesket med opprinnelig fri vilje. Mennesket benyttet sin frie vilje til å gjøre opprør mot Gud, ville være sin egen 'gud'. Resten av skaperverket ble, som følge av syndefallet, forbannet (1Mos3v17).

Dette forutsetter at Gud syntes det var verdt risikoen å skape mennesket med mulighet til å falle.

Han hadde en plan klar for dette alternativet i følge Ef1v4: I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil.

Kan så mennesker med rette anklage Gud for at han skapte dem? At de stadig vekk har gjort det, innebærer ikke nødvendigvis at det er med rette. For det første opphøyer mennesket seg da til

Guds nivå, for det andre sager det av grenen det selv sitter på. Uten mennesker ville ingen anklagd

Gud, men da ville heller ikke Gud hatt noen utenom treenigheten å dele kjærligheten med. Innebygd i kjærligheten ligger en fare for å bli avvist, den kan ikke tvinge andre til å elske seg. Det onde var således til stede som en mulighet, allerede ved skapelsen. Men muligheten lå i menneskets frie vilje, som det altså misbrukte til å vende seg mot Ham som ga den.

Hvordan kan Gud være tre og allikevel bare en?

Ordet kunne vært omsatt treén (triune), men velger å fokusere på deres samstemthet, i stedet for et tankekors: Gud er ett vesen, som åpenbarer seg i 3 personer. Tankekorset er naturligvis om 3 kan være én. Da må vi se på benevninger: De tre det er snakk om, er 3 personer. Den éne er Gud.

Kan Gud opptre i form av 3 personer, som er identisk -av samme vesen som Ham, og samtidig være av ett og samme vesen. Dernest må påpekes at kristendom ikke er matematikk, og at Gud ikke fremtrer i kvantitet, men i essens (væren, eksistens).

For at det ikke skal være for diffust, la oss se på noen eks. fra den naturlige verden: Ett bankkonsern kan ha 3 filialer, som samtidig er i samme konsern. Vann er vann, enten det opptrer i fast form (is), flytende eller i gass-form(vanddamp). Verden i form av rom, tid og materie ble dannet i ett som henger uopløselig sammen.

Svar innvendinger

Slik vi mennesker kan få til noe som samtidig er én og flere, så har ikke Gud heller noe problem med det samme. (Matt28v19; 2Kor13v13). At Jesus og Gud er av samme vesen, og er Ånd, kommer fram mange steder: Joh. 1v1 I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og

Joh. 1v14: Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Joh. 4v24: Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet." Den Hellige Ånd er Guds måte å være tilstede hos oss nå, og Ånden er så lite selvsentrert at den fokuserer på Jesus og hans frelsesverk: Joh. 14v26 "Men

Talsmannen, Den hellige ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere".

Jesus taler ofte om den indre nærhet og enhet i Guds vesen, f.eks. i Joh. 17v8: For jeg har gitt dem de ord du ga meg, og de har tatt imot dem. Nå vet de i sannhet at jeg er gått ut fra deg, og de har trodd at du har sendt meg. Flere eks i Luk.10v21 og Joh14v10, v20

En ufullkommen illustrasjon for å vise indre sammenheng i den tre-ene Gud (ett bilde 'mer enn tusen ord'):

Det er klare begrensninger ved menneskelige bilder og tanke. Gud vil alltid være større enn vi kan fatte. Spørsmålet blir om vi vil akseptere en Gud som er større enn det vi kan forestille oss? Om ikke Gud hadde vært det, ville han ikke vært verd vår tilbedelse. Han ville vært noe vi kunne kalkulere med og 'legge bort' og ta igjen når det passet. Men Gud ER -større!

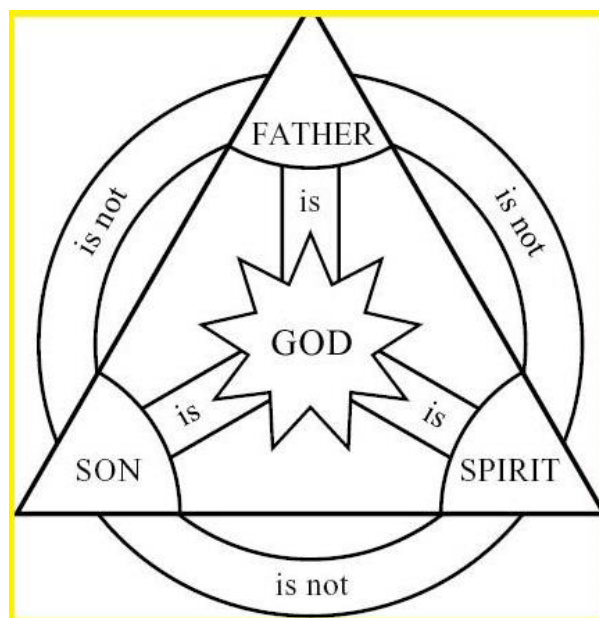
Er ikke alle religioner like gode (eller dårlige)?

Logiske forutsetninger: A. Det finnes en objektiv, allmenngyldig sannhet.

B. To motsatte påstander kan ikke begge være sanne til samme tid, på samme måte:

Om noen spør hvordan vi kan si at Jesus er den eneste veien, kan vi henvise til at Jesus var den som først gjorde krav på utsagnet, og han har fullmakt til å understøtte det. Hvis Jesus virkelig er guddommelig, så har han mer legitimasjon til å snakke om evig liv enn noen. Han er den eneste jomfrufødte, mirakelmaker, syndfrie, oppstandne Guds Sønn! Du kan ikke like ideen om at Jesus er den eneste veien (og det er én rett religion), men hvis han virkelig er Guds Sønn og sa at han var den eneste veien til frelse, har du råd til å ignorere hans krav?

Det ville være fint om alle kunne ha rett, men som enkel logikk og grunnleggende sunn fornuft, forteller oss, kan alle religioner ikke være sanne i deres grunnleggende tro. I sin natur er sannheten

eksklusiv. Hvis $1 + 1 = 2$, er det ikke lik 3, 4, 5 eller noe annet tall. Mens alle religioner muligens kunne være feil, er det ikke logisk mulig for alle at de skal ha det rett når deres krav varierer så radikalt.

Enten er de alle feil eller bare én har rett.

Tabellen nedenfor viser at alle religioner, selv etter deres egne påstander, skiller seg vesentlig fra hverandre, har sine egne konkrete ideer om hvem Gud er (eller ikke er) og hvordan frelse kan oppnås.

Religion Tro på Gud Tror om frelsen Syn på andre religioner

Buddhisme Ingen gud ('lille vogn') Buddha selv en frelser ('den store vogn')

Opplysning/ Sette lit til Buddhas vei

Falske

Hinduisme Mange guder/ panteisme

Reinkarnasjon Alle sanne

Islam Én Gud (Allah) Følger de fem søylene Falske

Jødedom Én Gud (Jahvé) Loven Falske

Kristendommen Treenighet (Far, Sønn, Hellig Ånd)

Nåde Falske

Flere eks: Gud er god (kr.dom.) vs. guddommen står over godt/ondt (Hinduisme).

Gud har en Sønn vs. Han har det ikke (Islam). Gud sendte sin Sønn for å dø for menneskets skyld vs. Gud kan ikke bli menneske (Jødedom). Jesus er stått opp fra de døde (vs. Islam som hevder det var en annen som døde).

Mange kritiserer kristendommen for sin eksklusivitet, men kristne er ikke den eneste gruppen som hevder å ha sannheten. Legg merke til i diagrammet ovenfor at fire av fem verdensreligioner hevder eksklusivitet. De tror at alle andre religioner er falske. Hinduer krever ofte ikke eksklusivitet. Faktisk er mange glade for å si at kristendommen er sann. Men poenget er hva de mener med det. Hinduer tror at alle religioner er sanne når de er underordnet det hinduistiske systemet. Med andre ord, ifølge hinduismen, er kristendommen et middel hvor folk kan oppleve reinkarnasjon.

Men det hinduer ikke mener er at kristendommen er sann på sine egne vilkår. Så, som tilhenger av alle andre religioner, tror Hinduer faktisk at kristendommen er falsk, og slutter seg dermed til enhver annen religiøs gruppe (inkludert ateister og agnostikere) i troen på at bare deres eget verdenssyn er sant.

Og likevel, i en annen forstand, er kristendommen ikke eksklusiv i det hele tatt, men er den mest inkluderende religionen. Kristus inviterer alle til seg selv. Kristendommen utelukker ingen som vil tro, selv om Kristus selv tilbyr seg som den eneste veien å bli forsonet med Gud (Joh14v6).

Hvis Jesus sto opp fra de døde, er kristendommen den eneste rette religionen. Hvis Jesus ikke stod opp, er kristendommen falsk, og muligens er en annen religion sann (se 1 Kor 15v14-17).

Dette er grunnen til at Jesu oppstandelse er den viktigste historiske hendelsen for overveielse. Hvis du ikke har undersøkt bevisene ennå, bør du gjøre det, for det kan nå være tid for en beslutning. (1)

Kristendom skiller seg fra øvrige religioner ved at Gud selv tok affære for å redde det skapte tilbake til den opprinnelige godte tilstanden det ble skapt i. Grunnleggerne av andre religioner er døde, men Jesus lever. Det er et avgjørende sannhetsbevis for kristendommen. Gud tok selv affære for å redde menneskeheten. Det er ut fra at Han elsket oss, mens vi enda var syndere (Rom5v8), at vi kan elske ham (1Joh4v19).

Referanse 1. Sean McDowell, <https://crossexamined.org/can-one-right-religion/>

Hvorfor tro på kristendom? -Hvorfor vil dere kristne at vi ikke-kristne skal tro det dere tror?

Forutsetning for at det skal være viktig og aktuelt: Det finnes noe som er absolutt sant. Dersom det er slik, gir svaret seg mye selv: Fordi hva vi tror på er viktig, det avgjør posisjonen vår i evigheten og Gud vil at alle skal bli frelst (1.Tim2v4). Vi kristne tror at det er vårt forhold til Jesus som avgjør vår evige skjebne. De som slår lag med Ham, vil Gud godta, men ingen andre. Om vi tror vi har rett, er det ikke så rart om vi gjerne vil varsle om hva som kan skje, på forhånd, for å unngå negative konsekvenser for andre etterpå.

I tillegg kan sies: Om vi satser på Gud, -og har rett: taper vi intet, men vinner vi alt. For ateisme forholder det seg motsatt: Om de taper, taper de alt og vinner ingenting.

Det dreier seg ikke bare om å ha rett, men at vi ønsker det beste for alle og at det er Guds vilje (Joh3v16).

Tror kristne at de er bedre enn andre?

Premiss: A. Vi er alle syndere –ingen er gode nok for Gud (NB!). Om noen er bedre enn andre spiller liten rolle for frelsen, vi strekker allikevel ikke til overfor Guds standard. Ingenting av det mennesket kan gjøre/tenke kan føre til at vi er gode nok for Gud (Rom3v23). B. For at vi kunne bli frelst, lot Gud

Jesus dø for verdens skyld (Rom5v8). C. Kristne er tilgitte syndere for Jesu skyld (1Joh1v9), vs. Ikke- tilgitte. D. Kristne tror at Gud tar imot dem, fordi de har tatt imot Hans tilbud om nåde og frelse (Joh5v24). E. Gud kan ikke ha å gjøre med ondskap, som ikke er sonet for (Jes6v1-3). F. Han vil stå ved sitt ord: Enten frelse eller fortapelse (Hebr9v27; Gud vil godta oss fordi vi er på lag med én som er bedre enn andre (1Tim2v5)